

ارزیابی عصاره جلبک قرمز جانیا (*Jania adhaerens* J.V. Lamouroux) به عنوان مکمل غذایی در ماهی کفال خاکستری (*Mugil cephalus*)

- پریا اکبری*: گروه شیلات، دانشکده علوم دریایی، دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار، چابهار، ایران
- فرزانه دباشنی: گروه شیلات، دانشکده علوم دریایی، دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار، چابهار، ایران

تاریخ دریافت: آذر ۱۳۹۶ تاریخ پذیرش: اسفند ۱۳۹۶

چکیده

هدف از این تحقیق، ارزیابی استفاده از عصاره جلبک قرمز جانیا (*Jania adhaerens*) برای اولین بار به عنوان مکمل غذایی بر عملکرد رشد، تغذیه، ترکیب شیمیایی بدن و آنزیم‌های گوارشی ماهی کفال خاکستری (*Mugil cephalus*) می‌باشد. چهار رژیم غذایی به ترتیب حاوی ۰، ۵، ۱۰ و ۱۵ گرم عصاره جلبک جانیا بر کیلوگرم غذا تهیه شد. ۱۲۰ قطعه ماهی کفال خاکستری با میانگین وزنی $14/95 \pm 2/01$ (میانگین $\pm$ خطای معیار) گرم در ۴ گروه بر طبق رژیم‌های غذایی مختلف به صورت تصادفی به ترتیب ۰ (گروه شاهد)، ۵، ۱۰ و ۱۵ گرم عصاره جانیا بر کیلوگرم غذا تقسیم‌بندی شدند. بین گروه‌های آزمایشی و گروه شاهد از نظر وزن نهایی، میزان غذای دریافتی، میزان افزایش وزن به دست آمده، راندمان مصرف پروتئین و راندمان مصرف چربی اختلاف معنی‌داری مشاهده شد ($P < 0/05$). همچنین بیش‌ترین میزان شاخص‌های فوق در گروه حاوی ۱۰ گرم عصاره جانیا بر کیلوگرم غذا مشاهده شد. بیش‌ترین میزان پروتئین خام، رطوبت لاشه، فعالیت آنزیم‌های پروتئاز، آمیلاز و لیپاز و کم‌ترین میزان چربی در گروه حاوی ۱۵ گرم جانیا بر کیلوگرم غذا مشاهده شد. هرچند از نظر فعالیت آنزیم لیپاز بین گروه ۱۰ و ۱۵ گرم جانیا بر کیلوگرم غذا اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد ($P > 0/05$). در کل، نتایج این تحقیق نشان داد که ماهیان کفال تغذیه شده با رژیم غذایی حاوی ۱۰ و ۱۵ گرم عصاره جانیا بر کیلوگرم غذا عملکرد رشد، تغذیه، ترکیب لاشه و فعالیت آنزیم‌های گوارشی بهتری را در مقایسه با تیمار شاهد نشان دادند و استفاده از ۱۰ گرم عصاره جانیا بر کیلوگرم غذا در جیره غذایی ماهی کفال خاکستری توصیه می‌گردد.

کلمات کلیدی: جلبک دریایی قرمز، ماهی کفال خاکستری، عملکرد رشد، فعالیت آنزیم‌های گوارشی

مقدمه

بیش از ۵۰ درصد از هزینه عملیاتی در پرورش متراکم ماهیان را بخش تغذیه به خود اختصاص می دهد (Lovell, ۲۰۰۲). از آن جایی که پودر ماهی یکی از منابع پروتئینی بسیار گران قیمت در جیره غذایی می باشد لذا در طول دهه گذشته، تلاش های زیادی برای جایگزینی منابع پروتئینی گیاهی (سویا، حبوبات و دانه های روغنی) با پودر ماهی در رژیم غذایی ماهیان صورت گرفته است (Borquez و همکاران، ۲۰۱۰). از طرف دیگر عدم تطابق پروفایل اسیدهای آمینه و اسیدهای چرب و وجود عوامل ضدتغذیه ای در منابع پروتئینی گیاهی نظیر سویا، نخود فرنگی و کلزا، استفاده از آن ها را در جیره غذایی ماهی را با محدودیت روبه رو ساخته است (Geurden و همکاران، ۲۰۰۵). اخیراً ماکروآلگ ها به عنوان یکی از عناصر غذایی با پتانسیل مناسب در آبی پروری مورد توجه قرار گرفته است. اگرچه اختصاصات غذایی ماکروآلگ ها همانند منابع پروتئینی گیاهان خشکی به خوبی شناخته نشده است ولی ترکیب شیمیایی آن ها نشان می دهد که محتوی مقادیر کمی چربی (۰/۳-۷/۲) گرم در ۱۰۰ گرم وزن خشک)، متوسط پروتئین (۳۰-۱۰ گرم در ۱۰۰ گرم وزن خشک)، غنی از پلی ساکاریدهای غیرنشاسته ای (پکتین، اسید آلژینیک، آگار و کاراگنین)، مواد معدنی و ویتامین ها می باشند (Valente و همکاران، ۲۰۱۵). اثر جلبک های دریایی به عنوان مکمل غذایی در جیره غذایی آبزیان در ارتباط با گونه جلبک، سطوح استفاده از آن و گونه ماهی متفاوت می باشد. مطالعات متعددی در زمینه اهمیت جلبک های ماکروسکوپی به عنوان منابع پروتئینی در جیره غذایی آبزیان و اثر آن بر عملکرد رشد (Valente و همکاران، ۲۰۰۶؛ Soler-Vila و همکاران، ۲۰۰۹؛ Taboada و همکاران، ۲۰۱۳)، ترکیب لاشه (Wassef و همکاران، ۲۰۱۵؛ Choi و همکاران، ۲۰۰۱) و فعالیت آنزیم های گوارشی (Davis و همکاران، ۱۹۹۷؛ Shahraki و Akbary، ۲۰۱۷) در گونه های مختلف آبزیان صورت گرفته است. به عنوان مثال، استفاده از جلبک ماکروسکوپی به عنوان مکمل غذایی در سیم دریایی قرمز (*Pagrus major*) (Mustafa و همکاران، ۱۹۹۵) و کفشک ماهی زیتونی (*Paralichthys olivaceus*) منجر به بهبود عملکرد رشد شد. El-Tawil (۲۰۱۰) نشان داد که ماهی تیلاپپای قرمز (*Oreochromis sp*) تغذیه شده با ۱۵ درصد مکمل غذایی جلبک الوا (*Ulva sp*) بیشترین رشد را داشت. در حالی که در ماهی کفال پوزه ضخیم (*Chelon labrosus*) تغذیه شده با مکمل غذایی جلبک *Porphyra sp* رشد کاهش معنی داری را در مقایسه با شاهد نشان داد (Davis و همکاران، ۱۹۹۷). Akbary و Shahraki (۲۰۱۵) گزارش کردند که افزودن ۱۵ گرم/کیلوگرم عصاره جلبک پادینا (*Padina astralis*) به جیره غذایی ماهی کفال خاکستری (*Mugil cephalus*) منجر به بهبود شاخص های رشد، تغذیه، کیفیت لاشه و افزایش اسیدهای چرب چند زنجیره ای در این ماهی شد. از آن جایی که پراکنش جلبک های ماکروسکوپی در سواحل خلیج فارس و دریای عمان زیاد است و سرشار از پروتئین است لذا می تواند جایگزین مناسبی به جای ترکیبات گران قیمت غذای آبزیان گردد

(Zheng و همکاران، ۲۰۱۲). تحقیق صورت گرفته در زمینه اثر اضافه نمودن جلبک قرمز (*Pyropia yezoensis*) به جیره غذایی کفشک ماهی زیتونی نشان داد که اضافه نمودن عصاره جلبک به جیره غذایی منجر به افزایش رشد، ایمنی و افزایش سطح اسیدهای چرب چندزنجیره (PUFA) شد (Choi و همکاران، ۲۰۱۵). هم چنین نتایج مشابه در ارتباط با اثر جلبک قرمز (*P. yezoensis*) بر روی عملکرد رشد سیم دریایی (*Pagrus major*) به دست آمده است (Mustafa و همکاران، ۱۹۹۵). از آن جاکه تاکنون مطالعه ای در خصوص استفاده از جلبک قرمز جانیا (*Jania adhaerens*) بر رشد، تغذیه، ترکیب شیمیایی و آنزیم های گوارشی در ماهی کفال خاکستری صورت نگرفته و نظر به اهمیت کفال ماهیان خاکستری به عنوان یکی از ذخایر مهم شیلاتی و امکان تکثیر در شرایط مصنوعی و نیمه مصنوعی و هم چنین قابلیت پرورش در استخرهای خاکی و قدرت سازگاری به محدوده وسیعی از دما، شوری و شرایط تغذیه ای (Porfaraj و همکاران، ۲۰۱۳)، این تحقیق به منظور بررسی پودر جلبک جانیا به عنوان مکمل غذایی بر رشد، تغذیه، ترکیب شیمیایی لاشه و آنزیم های گوارشی در ماهی کفال خاکستری انجام گرفت.

مواد و روش ها

ماهی و شرایط پرورش: این پژوهش در بهمن ماه ۱۳۹۵ در کارگاه تکثیر و پرورش ماهی مرکز تحقیقات شیلاتی آب های دور چابهار انجام شد. ۱۲۰ قطعه ماهی کفال خاکستری از سواحل چابهار به کمک صیاد به روش پره ساحلی، صید و به محل آزمایش انتقال داده شد. پس از طی مرحله سازگاری به مدت دو هفته و اطمینان از سلامتی آن ها، ماهی ها با میانگین وزنی $14/95 \pm 2/01$ گرم و میانگین طولی $21/10 \pm 0/06$ سانتی متر شمارش شده و با تراکم ۱۰ قطعه به ۱۲ مخزن ۶۰ لیتری منتقل شدند. در طول دوره، پارامترهای آب اندازه گیری شد. به طور میانگین در کل دوره درجه حرارت آب $28/2 \pm 0/5$ درجه سانتی گراد، اکسیژن محلول $7/01 \pm 0/87$ میلی گرم بر لیتر و pH آب $7/8 \pm 0/4$ بود. در طی دوره آزمایش فتوپریود به صورت ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی. تیمارهای مورد استفاده در تحقیق حاضر شامل تیمار شاهد (غذای تجاری (۴۸ درصد پروتئین، ۱۱ درصد چربی، ۱۱ درصد خاکستر و ۷/۳ درصد رطوبت) با سایز ۱/۴ میلی متر ساخت شرکت تعاونی تولیدی ۲۱ بیضاء شیراز) و ۴ تیمار با سطوح ۵، ۱۰، و ۱۵ گرم بر کیلوگرم پودر جلبک کلرلا بودند که با سه تکرار برای هر تیمار در طی یک دوره ۶۰ روزه مورد استفاده قرار گرفتند.

تهیه جلبک قرمز جانیا و آماده سازی عصاره: جمع آوری جلبک جانیا از سواحل تیس واقع در ۵ کیلومتری بندر چابهار هنگام جذر صورت گرفت و با کلید شناسایی مرکز تحقیقات شیلاتی آب های دور چابهار مورد تایید و سپس در فضای آزاد و به دور از نور مستقیم خورشید خشک و توسط دستگاه هم زن برقی کاملاً به حالت پودر تبدیل شدند. ۵۰ گرم از پودر حاصل را درون فیلتر استوانه ای دستگاه سوکسله ریخته سپس ۴۰۰ میلی لیتر از حلال متانول را درون فلاسک دستگاه

پس از تحمل ۲۴ ساعت گرسنگی، صید شده و به منظور تجزیه ترکیب شیمیایی لاشه به آزمایشگاه شبکه دامپزشکی چابهار منتقل شد. تجزیه شیمیایی ترکیب لاشه براساس روش استاندارد AOAC انجام گرفت. میزان پروتئین لاشه از روش کدال، چربی با استفاده از روش سوکسله و از طریق حل نمودن چربی در اتر، رطوبت از طریق قرار دادن نمونه در دمای ۱۰۵ درجه سانتی گراد و توزین نمونه بعد از خنک شدن و خاکستر از طریق سوزاندن نمونه در دمای ۵۵۰ درجه سانتی گراد به مدت ۶ ساعت و توزین نمونه پس از خنک شدن محاسبه شدند (AOAC, ۱۹۸۹).
هموژنیزه کردن روده: به منظور تعیین میزان آنزیم های لیپاز، آمیلاز و پروتئاز گوارشی، در پایان دوره آزمایش (روز ۶۰)، ۴۸ ساعت قبل از نمونه برداری غذادهی قطع گردید (Dequara و همکاران، ۲۰۰۳) تا دستگاه گوارش آن ها از مواد غذایی تخلیه شود (Tripathi و Das، ۱۹۹۱). سپس ماهیان را با استفاده از یک سوزن بلند قطع نخاع کرده و سریعاً در مجاورت یخ (به منظور به حداقل رساندن تغییر فعالیت آنزیمی) کالبدشکافی آن ها صورت گرفت سپس روده با دقت جدا شد و روده در محور طولی با دقت بریده شد و محتویات داخل آن تخلیه و سپس با آب مقطر به خوبی شسته شد (Chong و همکاران، ۲۰۰۲) تا مواد غذایی باقی مانده در روده خارج شود. بعد بلافاصله در شرایط انجماد در دمای ۲۰- درجه سانتی گراد نگهداری شد سپس نمونه از شرایط انجماد خارج و وزن گردید و بعد با نسبت وزنی به حجمی (w/v) ۱ به ۵ با کلرید سدیم ۰/۲ مولار مخلوط شدند (Gawlicka و همکاران، ۲۰۰۰) و در حضور یخ عمل یکنواخت سازی با هم زن برقی صورت گرفت. سپس سوسپانسیون حاصله با سرعت ۱۵۰۰ دور در هر دقیقه به مدت ۲۰ دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی گراد سانتریفوژ شده سپس محلول رویی در میکروتیوب های ۱/۵ میلی لیتری (با سه تکرار برای هر تیمار) به منظور سنجش آنزیمی جمع آوری شدند.

فعالیت آنزیم های گوارشی: میزان فعالیت آنزیم آمیلاز براساس روش Natalia و همکاران (۲۰۰۴) در جذب نوری ۵۴۰ نانومتر، میزان فعالیت آنزیم پروتئاز در جذب نوری ۲۸۰ نانومتر و میزان فعالیت آنزیم لیپاز به روش King (۱۹۷۲) در جذب نوری ۴۸۰ نانومتر با استفاده از محلول ها و استانداردهای مربوطه و کیت های تجاری (پارس آزمون، تهران) مورد سنجش قرار گرفتند.

آنالیز آماری: تجزیه و تحلیل داده های حاصل از اندازه گیری شاخص های رشد، تغذیه، ترکیب لاشه و فعالیت آنزیم های گوارشی با استفاده از آنالیز واریانس یک طرفه (ANOVA) و آزمون مقایسه چند دامنه ای دانکن، در سطح احتمال ۵٪ بین تیمارهای مختلف صورت گرفت. برای تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS ۱۶ در محیط ویندوز XP استفاده گردید.

نتایج

شاخص های رشد و تغذیه: نتایج مربوط به شاخص های رشد و تغذیه در تیمارهای مختلف در ماهی کفال خاکستری تغذیه شده با

ریخته و با نصب کامل دستگاه سوکسله (اتصال فلاسک به مبرد و سوکسله) منبع حرارت دهنده دستگاه روشن گردید. در این حال با تبخیر مرتب حلال از بالن تحتانی، به طور مداوم حلال خالص بر روی ماده گیاهی قرار گرفته و موجب خروج کامل مواد موثره از درون سلول های جلبک گردید پس از ۱۲ ساعت محتویات فلاسک در دستگاه دسیکاتور در شرایط خلاء کاملاً خشک گردید و در دمای ۲۰- درجه سانتی گراد نگهداری شد (Harikrishnan و همکاران، ۲۰۰۳).

آماده سازی جیره و غذادهی به ماهیان: به منظور اضافه نمودن سطوح مختلف مکمل به غذای کنسانتره ابتدا مقدار غذا را برای کل دوره (۶۰ روز) برای هر تیمار محاسبه سپس با درصد مشخصی آب مقطر (۴۰ میلی لیتر) عصاره را به جیره اضافه نموده تا به حالت خمیری درآمد. با استفاده از چرخ گوشت با اندازه چشمه ۱/۴ میلی متری خمیر عبور داده شد و به شکل پلت در مجاورت هوا خشک گردید و سپس برای مصرف در کل دوره آزمایش در دمای ۲۰- درجه سانتی گراد نگهداری شد (Choi و همکاران، ۲۰۱۵). مقدار غذای روزانه با توجه به درصد وزن بدن (توده زنده) محاسبه شد و در نوبت صبح و عصر به میزان ۵٪ وزن بدن (در حد سیری) در اختیار ماهیان قرار گرفت.

زیست سنجی و بررسی پارامترهای رشد و تغذیه: به منظور اندازه گیری شاخص های رشد، در انتهای آزمایش تمام ماهیان هر مخزن خارج شده و وزن (با دقت ۰/۰۱ گرم) و طول (با دقت ۱ میلی متر) آن ها ثبت گردید. با استفاده از داده های حاصل از زیست سنجی ها، میزان پروتئین موجود در غذا و اندازه گیری پروتئین لاشه، شاخص های رشد میزان رشد روزانه، میزان غذای دریافتی، ضریب تبدیل غذایی، راندمان مصرف پروتئین و راندمان مصرف چربی تعیین شد (Wahli و همکاران، ۲۰۰۳):

میزان رشد روزانه (DGR):

$$DGR = \frac{[(WG \times 100) / (W_i + W_f) / 2]}{t}$$
Wf = وزن نهایی (گرم)، Wi = وزن اولیه (گرم)، WG = افزایش وزن به دست آمده (گرم)

ضریب تبدیل غذایی (FCR):

$$FCR = \frac{F}{W_f - W_i}$$
F = مقدار غذای مصرف شده (گرم)، Wf = وزن نهایی (گرم)، Wi = وزن اولیه (گرم)

میزان غذای دریافتی (VFI):

$$VFI = \frac{100 \times \text{crude feed intake} / (W_f + W_i / 2)}{t}$$

Wf = وزن نهایی (گرم)، Wi = وزن اولیه (گرم)
راندمان مصرف پروتئین (PER):

$$PER = \frac{BW_f - BW_i}{AP}$$
BWf = وزن نهایی (گرم)، BWi = وزن اولیه (گرم)، AP = مقدار پروتئین داده شده به هر ماهی

راندمان مصرف چربی (PER):

$$PER = \frac{BW_f - BW_i}{AL}$$
BWf = وزن نهایی (گرم)، BWi = وزن اولیه (گرم)، AL = مقدار چربی داده شده به هر ماهی

آنالیز لاشه: به منظور تعیین ترکیب لاشه، در پایان دوره آزمایش (روز ۶۳) از هر مخزن آزمایش، به صورت تصادفی ۳ قطعه لارو ماهی

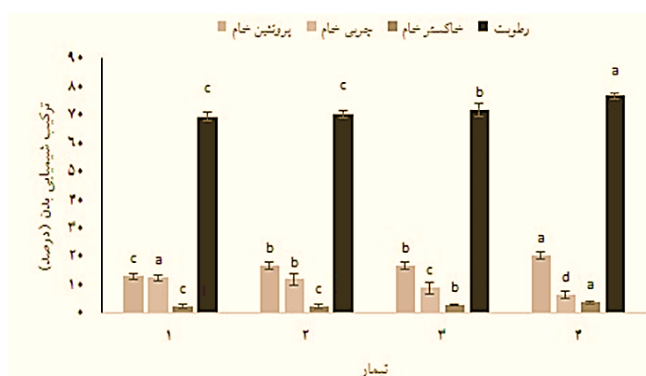
ترکیب شیمیایی بدن ماهی: نتایج اثرات سطوح مختلف عصاره جلبک جانیا بر ترکیبات شیمیایی بدن ماهی کفال خاکستری در روز ۶۰ ام در شکل ۱ آمده است. در پایان دوره آزمایش از نظر میزان پروتئین خام، چربی خام، خاکستر و رطوبت اختلاف معنی داری مشاهده شد ($P < 0.05$). در ارتباط با میزان پروتئین خام و خاکستر بیشترین و کمترین میزان به ترتیب در تیمار ۴ و گروه شاهد ثبت گردید (شکل ۱). هم چنین در ارتباط با محتوای چربی خام بیشترین و کمترین میزان به ترتیب در تیمار شاهد و تیمار ۴ دیده شد (شکل ۱). هم چنین بین تیمار ۱ و ۲ از نظر میزان رطوبت اختلاف معنی داری مشاهده نگردید ($P < 0.05$)، اما بیشترین میزان رطوبت در تیمار ۴ ثبت گردید ($P < 0.05$).

رژیم های غذایی مختلف در پایان دوره آزمایش (روز ۶۰) در جدول ۱ آورده شده است. در شروع آزمایش، اختلاف معنی داری بین وزن و طول اولیه تیمارها و گروه کنترل مشاهده نشد ($P > 0.05$). همان گونه که نتایج نشان می دهد در شاخص های وزن نهایی، میزان غذای دریافتی، افزایش وزن به دست آمده، راندمان مصرف پروتئین، راندمان مصرف چربی و نرخ رشد ویژه تنها تیمار ۳ با تیمار شاهد اختلاف معنی داری دارد و بین سایر تیمارها با تیمار شاهد تفاوت معنی داری وجود نداشت ($P > 0.05$). بیشترین میزان وزن نهایی، افزایش وزن به دست آمده، راندمان مصرف چربی، راندمان مصرف پروتئین و نرخ رشد ویژه در تیمار ۳ مشاهده شد. هم چنین کمترین میزان غذای دریافتی در تیمارهای تغذیه شده با عصاره جلبک مشاهده شد. ضریب تبدیل غذایی، ضریب وضعیت، شاخص کبدی و بقاء بین تیمارها اختلاف معنی داری را نشان نداد ($P > 0.05$).

جدول ۱: مقایسه میانگین (میانگین $\pm$ خطای معیار) شاخص های رشد و تغذیه در تیمارهای مختلف در پایان دوره آزمایش (روز ۶۰)

تیمار				
۴	۳	۲	۱	
۱۴/۹۳ $\pm$ ۰/۱۱ ^a	۱۴/۹۷ $\pm$ ۰/۱۱ ^a	۱۴/۸۸ $\pm$ ۰/۰۹ ^a	۱۵/۰۳ $\pm$ ۰/۱۲ ^a	وزن اولیه (گرم)
۱۱/۲۹ $\pm$ ۰/۱۴ ^a	۱۱/۰۱ $\pm$ ۰/۱۳ ^a	۱۱/۰۸ $\pm$ ۰/۱۰ ^a	۱۱/۰۵ $\pm$ ۰/۱۴ ^a	طول اولیه (سانتی متر)
۱۴/۷۳ $\pm$ ۰/۲۶ ^{ab}	۱۵/۴۰ $\pm$ ۰/۴۱ ^a	۱۴/۲۹ $\pm$ ۰/۱۴ ^b	۱۴/۰۲ $\pm$ ۰/۳۹ ^b	طول نهایی (سانتی متر)
۴۵/۷۸ $\pm$ ۱/۷۱ ^b	۵۴/۳۴ $\pm$ ۱/۵۰ ^a	۴۸/۲۳ $\pm$ ۰/۷۳ ^b	۳۷/۸۶ $\pm$ ۲/۹۰ ^c	وزن نهایی (گرم)
۱/۳۱ $\pm$ ۰/۰۶ ^b	۱/۰۶ $\pm$ ۰/۰۷ ^b	۱/۲۷ $\pm$ ۰/۰۳ ^b	۱/۶۴ $\pm$ ۰/۱۳ ^a	میزان غذای دریافتی (درصد)
۲۰۶/۸۰ $\pm$ ۱۱/۶۲ ^b	۲۶۳/۳۶ $\pm$ ۱۰/۷۷ ^a	۲۲۴/۲۱ $\pm$ ۵/۴۶ ^b	۱۵۱/۳۳ $\pm$ ۱۸/۶۴ ^c	میزان افزایش وزن به دست آمده (درصد)
۷/۰۹ $\pm$ ۰/۴۲ ^a	۷/۴۹ $\pm$ ۰/۶۴ ^a	۷/۶۳ $\pm$ ۰/۳۲ ^a	۶/۲۲ $\pm$ ۰/۸۲ ^a	میزان رشد روزانه به دست آمده (درصد)
۱/۰۴ $\pm$ ۰ ^a	۱/۰۴ $\pm$ ۰ ^a	۱/۰۴ $\pm$ ۰ ^a	۱/۰۵ $\pm$ ۰ ^a	ضریب تبدیل غذایی
۴/۱۶ $\pm$ ۰/۲۳ ^b	۵/۳۰ $\pm$ ۰/۲۱ ^a	۴/۵۲ $\pm$ ۰/۱۱ ^b	۳/۰۵ $\pm$ ۰/۳۷ ^c	راندمان مصرف پروتئین
۱۸/۴۶ $\pm$ ۱/۰۳ ^b	۲۳/۱۰ $\pm$ ۰/۹۴ ^a	۲۰/۳۸ $\pm$ ۰/۴۹ ^{ab}	۱۲/۷۱ $\pm$ ۱/۵۶ ^c	راندمان مصرف چربی
۱/۸۴ $\pm$ ۰/۰۶ ^b	۲/۱۳ $\pm$ ۰/۰۵ ^a	۱/۹۵ $\pm$ ۰/۰۳ ^{ab}	۱/۴۶ $\pm$ ۰/۱۳ ^c	نرخ رشد ویژه (درصد)
۱/۴۶ $\pm$ ۰/۰۹ ^a	۱/۶۲ $\pm$ ۰/۱۸ ^a	۱/۶۶ $\pm$ ۰/۰۶ ^a	۱/۴۵ $\pm$ ۰/۱۶ ^a	شاخص وضعیت (درصد)
۸۹/۰۵ $\pm$ ۱/۳۶ ^a	۸۹/۸۹ $\pm$ ۲/۲۵ ^a	۸۶/۸۸ $\pm$ ۲/۲۱ ^a	۸۵/۷۱ $\pm$ ۰/۸۳ ^a	بقاء (درصد)

وجود حروف غیر همسان در هر ردیف نشانه اختلاف معنی دار است ($P < 0.05$) تیمار ۱ تا ۴ به ترتیب حاوی ۱۰، ۵۰ و ۱۵ گرم عصاره جلبک جانیا بر کیلوگرم است.

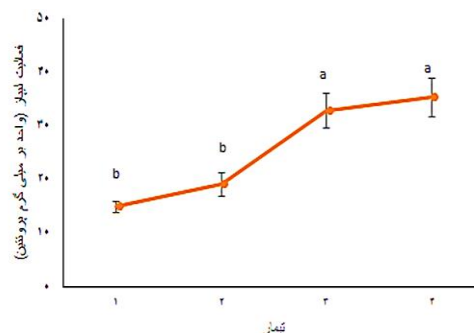
شکل ۱: نمودار میانگین و خطای معیار میزان ترکیب شیمیایی بدن ماهی کفال خاکستری در تیمارهای مختلف (۱۰، ۵۰ و ۱۵ گرم عصاره جلبک جانیا در هر کیلوگرم غذا) در پایان دوره آزمایش. حروف نامشابه در هر ستون نشان دهنده اختلاف معنی دار بین تیمارها است ($P < 0.05$).

فعالیت آنزیم های گوارشی ماهی: نتایج مربوط به میزان فعالیت

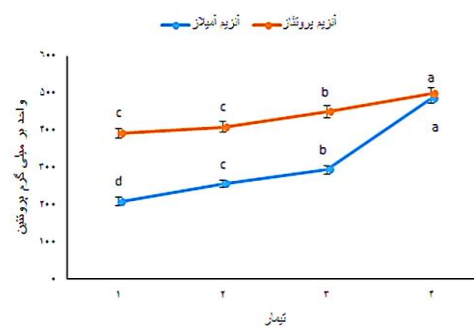
آنزیم های لیپاز، آمیلاز و پروتئاز روده ماهی کفال خاکستری تغذیه شده با رژیم های غذایی مختلف در پایان دوره آزمایش (روز ۶۰) در شکل های ۲ و ۳ آورده شده است. اضافه نمودن عصاره جلبک جانیا به جیره غذایی با غلظت های مختلف منجر به افزایش معنی دار میزان فعالیت آنزیم آمیلاز در مقایسه با تیمار شاهد شد ($P < 0.05$). بیشترین میزان فعالیت آنزیم های گوارشی در روده ماهی کفال خاکستری تغذیه شده با ۱۵ گرم عصاره جلبک در هر کیلوگرم غذا مشاهده شد. ($P < 0.05$) در حالی که میزان فعالیت آنزیم لیپاز و پروتئاز در بین ماهی های تغذیه شده با ۱۰ و ۱۵ گرم عصاره جلبک و در هر کیلوگرم غذا (تیمار ۳ و ۴) اختلاف معنی داری را نشان ندادند ($P > 0.05$).

همچنین Stadlander و همکاران (۲۰۱۳) نشان دادند که جایگزینی ۳۰ درصد پودر ماهی با جلبک قرمز (*P. yezoensis*) منجر به کاهش رشد ماهی تیلاپیا (*Oreochromis niloticus*) شد در حالی که جایگزینی ۱۵٪ پودر ماهی با جلبک منجر به افزایش رشد در مقایسه با گروه شاهد گردید اما این افزایش معنی دار نبود که از این نظر با نتایج حاصل از این تحقیق، مطابقت نداشت. Choi و همکاران (۲۰۱۵) نشان دادند که اضافه نمودن ۱۵ گرم/کیلوگرم عصاره جلبک قرمز (*P. yezoensis*) به جیره غذایی منجر به افزایش معنی دار میزان رشد روزانه و میزان وزن به دست آمده کفشک ماهی زیتونی در مقایسه با گروه شاهد شد که با نتایج حاصل از این تحقیق همخوانی داشت. به نظر می رسد وجود عصاره جلبک در جیره های غذایی منجر به ذخیره انرژی متابولیکی به منظور رشد گردد (Stadlander و همکاران، ۲۰۱۳). می توان گفت که میزان سطح بهینه مکمل غذایی برای ایجاد اثرهای مثبت بر شاخص های رشد در گونه های مختلف ماهی متفاوت است. همچنین اثرات مثبت جلبک جانی بر میزان رشد نشان می دهد که این جلبک به دلیل محتوای غنی و کامل خود، کمبودهای احتمالی در رژیم غذایی را از طریق تامین پروتئین، فیبر، ویتامین ها، عناصر معدنی جبران می کند. با افزایش غلظت جلبک جانی به جیره غذایی، میزان پروتئین خام و رطوبت لاشه افزایش معنی داری را نشان داد و کمترین میزان چربی خام در تیمار ۴ مشاهده شد می توان گفت که احتمالاً استفاده از مکمل غذایی جلبک کلرلا منجر به تنظیم واکنش های هورمونی در متابولیسم چربی شده که در نهایت منجر به سوخت و ساز ذخایر چربی برای تامین انرژی مورد نیاز بدن شده است. Choi و همکاران (۲۰۱۵) نشان دادند که اضافه نمودن ۲۰ گرم عصاره جلبک قرمز (*P. yezoensis*) در هر کیلوگرم غذا منجر به افزایش معنی دار میزان چربی خام در کفشک ماهی زیتونی در مقایسه با گروه شاهد شد و از نظر عددی میزان پروتئین خام در تیمار حاوی ۲۰ گرم عصاره جلبک قرمز (*P. yezoensis*) بر کیلوگرم غذا افزایش یافت اما اختلاف معنی داری را با گروه شاهد نشان نداد که با نتایج به دست آمده از این تحقیق مطابقت نداشت می توان دلیل عدم مغایرت نتایج به دست آمده را ناشی از نوع گونه جلبک و نوع گونه ماهی دانست (Choi و همکاران، ۲۰۱۵) در حالی که Akbary و Shahraki (۲۰۱۵) نشان دادند که استفاده از ۱۵ گرم عصاره جلبک پادینا منجر به افزایش معنی دار میزان پروتئین در ماهی کفال خاکستری در مقایسه با تیمار شاهد شد که با نتایج این تحقیق همخوانی داشت می توان گفت که وجود عصاره جلبک در جیره های غذایی باعث شده تا در فرآیند متابولیسم، پروتئین مسیر اصلی خود یعنی مسیر سنتز بافت را طی نموده و به شکل پروتئین ذخیره گردد (Ebrahimi و همکاران، ۲۰۱۳؛ Shalaby و همکاران، ۲۰۰۶). نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که استفاده از سطوح مختلف عصاره جلبک جانی منجر به افزایش فعالیت آنزیم های گوارشی (آمیلاز و لیپاز) در مقایسه با شاهد شد در حالی که تیمار حاوی ۵ گرم عصاره جلبک در هر کیلوگرم غذا اختلاف معنی داری را

شکل ۲: نمودار میانگین و خطای معیار میزان فعالیت آنزیم لیپاز روده ماهی کفال خاکستری در تیمارهای مختلف (۰، ۱۵، ۵۰، ۱۰۰ گرم عصاره جلبک جانی در هر کیلوگرم غذا) در پایان دوره آزمایش حروف نامشابه در هر ستون نشان دهنده اختلاف معنی دار بین تیمارها است ($p < 0.05$).

شکل ۳: میانگین و خطای معیار میزان فعالیت آنزیم آمیلاز و پروتئاز روده ماهی کفال خاکستری در تیمارهای مختلف (۰، ۱۵، ۵۰، ۱۰۰ گرم عصاره جلبک جانی در هر کیلوگرم غذا) در پایان دوره آزمایش حروف نامشابه در هر ستون نشان دهنده اختلاف معنی دار بین تیمارها است ($p < 0.05$).

بحث

تغییرات شاخص های رشد و تغذیه در بین تیمارهای مختلف در این تحقیق، نشان داد که در پایان دوره آزمایش، اضافه نمودن مقادیر مختلف عصاره جلبک به جیره غذایی، منجر به افزایش معنی داری در مقادیر وزن نهایی، میزان افزایش وزن به دست آمده، راندمان مصرف پروتئین، راندمان مصرف چربی و نرخ رشد ویژه در مقایسه با تیمار شاهد شد ($P < 0.05$) در حالی که بیشترین میزان شاخص های فوق در تیمار ۳ مشاهده شد و بین تیمار ۲ و ۴ اختلاف معنی داری مشاهده نشد ($P > 0.05$). میزان غذای دریافتی در تیمارهای حاوی جلبک کاهش معنی داری را در مقایسه با تیمار شاهد نشان دادند ($P < 0.05$) و از نظر بقاء، ضریب تبدیل غذایی و شاخص وضعیت بین تیمارها اختلاف معنی داری مشاهده نشد ($P > 0.05$). تحقیقات متعددی در ارتباط با جایگزینی جلبک قرمز (*Porphyra* sp) به جای پودر ماهی صورت گرفته است به عنوان مثال، Davies و همکاران (۱۹۹۷) نشان دادند که با افزایش میزان جلبک قرمز (*P. purpurea*) در جیره غذایی از ۹٪ به ۱۸٪ میزان رشد در ماهی کفال خاکستری پوزه ضخیم کاهش یافت.

- immune responses of olive flounder *Paralichthys olivaceus*. Aquaculture. Vol. 435, pp: 347-353.
۷. Citarasu, T., 2010. Herbal biomedicines a new opportunity for aquaculture industry. Aquacul Inter. Vol. 18, pp: 403-414.
 ۸. Das, K.M. and Tripathi, S.D., 1991. Studies on the digestive enzymes of grass carp, Aquaculture. Vol. 92, pp: 21-32.
 ۹. Davies, S.J.; Brown, M.T. and Camilleri, M., 1997. Preliminary assessment of the seaweed, *Porphyra purpurea*, in artificial diets for thick lipped grey mullet *Chelon labrosus*. Aquaculture. Vol. 152, pp: 249-258.
 ۱۰. Dequara, S.; Jauncey, K. and Agius, C., 2003. Enzyme activities and pH variations in the digestive tract of gilthead sea bream. Journal of Fish Biology. Vol. 62, pp:1033-1043.
 ۱۱. Ebrahim Ebrahimi, I.; Tangestani, R.; Alizadeh Dvghyklay, E. and Zare, P., 2013. Effect of different levels of garlic essential oil on growth, feed and carcass composition of beluga (*Huso huso*) Rearing young. Journal of Marine Science and Technology. Vol. 11, pp:1-12.
 ۱۲. El-Tawil, A., 2010. Effects of Green Seaweeds (*Ulva* sp.) as Feed Supplements in Red Tilapia (*Oreochromis* sp.) diet on growth performance, feed utilization and body composition. Journal of Arabian Aquaculture Society. Vol. 5, pp: 179-193.
 ۱۳. Gawlicka, A.; Parrent, B.; Horn, M. H.; Ross, N.; Opstad, I. and Torrissen, O.J., 2000. Activity of digestive enzyme in yolk- sac larvae of Atlantic halibut indication of readiness for first feeding. Aquaculture. Vol. 184, pp: 304-314.
 ۱۴. Geurden, I.; Cuvier, A.; Gondouin, E.; Olsen, R.E.; Ruohonen, K.; Kaushik, S. and Boujard, T., 2005. Rainbow trout can discriminate between feeds with different oil sources. Physiology and Behavior. Vol. 85, pp: 107-114.
 ۱۵. Harikrishnan, R.; Balasundaram, C. and Heo, M.S., 2012. Effect of *Inonotus obliquus* enriched diet on hematology, immune response, and disease protection in kelp grouper, against *Vibrio harveyi*. Aquaculture. Vol. 344, pp: 48-53.
 ۱۶. King, J., 1965. Practical clinical enymology. 363 pp D'van Nostrand Company Ltd, New York.
 ۱۷. Lovell, R.T., 2002. Diet and fish husbandry. In: Fish Nutrition (ed. by Halver, J.E.), 3rd edn. Academic Press, San Diego, CA, USA. pp: 703-754.
 ۱۸. Mustafa, M.G.; Wakamatsu, S.; Takeda, T.A.; Umino, T. and Nakagawa, H., 1995. Effects of algae meal as feed additive on growth, feed efficiency, and body composition in red sea bream. Fisheries Science. Vol. 61, pp: 25-28.
 ۱۹. Natalia, Y.; Hashim, R.; Ali, A. and Chong, A., 2004. Characterization of digestive enzymes in acanivororous ornamental fish, the Asian bony tongue *Scleropages formosus*. Aquaculture. Vol. 233, pp: 305-320.
 ۲۰. Porfaraj, V.; Karami, M.; Nezami, S.A.; Rafiee, G.R.; Khara, H. and Hamidoghli, A., 2013. Study of some biological features of Mullet in Iranian coasts of the Caspian Sea. J of Utiliz & Cultivation of Aquatics. Vol. 2, pp: 97-110.
 ۲۱. Soler-Vila, A.; Coughlan, S.; Guiry, M. and Kraan, S., 2009. The red alga *Porphyra dioica* as a fish-feed ingredient for rainbow trout: effects on growth, feed efficiency, and carcass composition. Journal of Applied Phycology. Vol. 21, No. 5, pp: 617-624.
 ۲۲. Taboada C.; Millan R. and Miguez I., 2013. Evaluation of the marine alga *Ulva rigida* as a food supplement: effect of intake on intestinal, hepatic, and renal enzyme activities in rats. Journal of Medicinal Food. Vol. 14, pp: 161-166.
 ۲۳. Valente, L.P.; Araújo, M.; Batista, S.; Peixoto, M.; Sousa Pinto, I.; Brotas, V.; Cunha, L. and Rema, P., 2015. Carotenoid deposition, flesh quality and immunological response of Nile tilapia fed increasing levels of IMTA cultivated *Ulva* spp. J of applied phycology. Vol. 1, pp: 1-11.
 ۲۴. Valente, L.; Gouveia, A.; Rema, P.; Matos, J. and Gomes, E., 2006. Evaluation of three seaweeds *Gracilaria bursa-pastoris*, *Ulva rigida* and *Gracilaria cornea* as dietary ingredients in European sea bass (*Dicentrarchus labrax*) juveniles. Aquaculture. Vol. 252, No. 1, pp: 85-91.
 ۲۵. Wahli, T.; Verlhac, V.; Griling, P.; Gabaudan, J. and Aebischer, C., 2003. Influence of dietary vitamin C on the wound healing process in rainbow trout. Aquacul. Vol. 225, pp: 371-386.
 ۲۶. Wassef, E.A.; El Masry, M.H. and Mikhail, F.R., 2001. Growth enhancement and muscle structure of striped mullets, fingerlings by feeding algal meal-based diets. Aquaculture Research. Vol. 32, pp: 315-322.
 ۲۷. Zheng, K.; Liang, M.; Yao, H.; Wang, J. and Chang, Q., 2012. Effect of dietary fish protein hydrolysate on growth, feed utilization and IGF-I levels of Japaneseflounder. Aquaculture Nutrition. Vol. 18, pp: 297-303.
 ۲۸. Stadlander, T.; Khalil, W.K.B.; Focken, U. and Becker, K., 2013. Effects of low and medium levels of red alga nori in the diets on growth, feed utilization and metabolism in intensively fed Nile tilapia. Aquacul Nut. Vol. 19, pp: 64-73.
 ۲۹. Shalaby, A.M.; Khattab, Y.M. and Abdel rahman, A.M., 2006. Effects of garlic and chloramphenicol on growth performance, physiological parameters and survival of Nile Tilapia. J of Venomous Animals & Toxins Including Tropical Diseases. Vol. 12, pp: 172-201.

از نظر میزان فعالیت پروتئاز با تیمار شاهد نشان نداد ولی تیمار ۳ و ۴ اختلاف معنی داری را در مقایسه با تیمار شاهد نشان داد. این نتایج با نتایج Shahraki و Akbary (۲۰۱۷) مطابقت داشت. آن‌ها گزارش کردند تغذیه کفال خاکستری با عصاره جلبک پادینا سبب بهبود عملکرد فعالیت آنزیم‌های گوارشی آمیلاز، لیپاز و پروتئاز در سطوح ۵، ۱۰ و ۱۵ گرم عصاره بر کیلوگرم غذا شد. افزایش فعالیت آنزیم‌های گوارشی می‌تواند به این علت باشد که افزودنی‌ها و چاشنی‌های مختلف گیاهی بر ترشح آنزیم‌های گوارشی موثر هستند و عملکرد جانوری را با تحریک ترشحات روده‌ای و تولیدات آنزیمی آمیلاز، لیپاز و پروتئاز بهبود می‌بخشد که منجر به افزایش قابلیت هضم و دسترسی منابع غذایی می‌شود (Citarasu, ۲۰۱۰). در کل، نتایج حاصل از تحقیق نشان داد که استفاده از مکمل غذایی جلبک جانیا منجر به بهبود عملکرد رشد (وزن نهایی، میزان افزایش وزن به دست آمده و نرخ رشد ویژه)، تغذیه (میزان غذای دریافتی، راندمان مصرف پروتئین و راندمان مصرف چربی)، ترکیب لاشه (پروتئین خام و چربی خام) و فعالیت آنزیم‌های گوارشی (آمیلاز و لیپاز) در مقایسه با شاهد شد. بیشترین میزان افزایش وزن به دست آمده، راندمان مصرف پروتئین و راندمان مصرف چربی در ماهیان تغذیه شده با ۱۰ گرم عصاره جلبک بر کیلوگرم غذا مشاهده شد و بهترین کیفیت لاشه و فعالیت آنزیم‌های گوارشی (آمیلاز و لیپاز) در ماهیان تغذیه شده با ۱۵ گرم عصاره جلبک بر کیلوگرم غذا مشاهده شد. لذا استفاده از ۱۰ گرم عصاره جلبک جانیا در جیره غذایی ماهی کفال خاکستری پیشنهاد می‌شود هر چند رسیدن به سطح مناسب برای بهبود عملکرد رشد، تغذیه، ترکیب لاشه و آنزیم‌های گوارشی در این ماهی نیاز به تحقیق بیش‌تری دارد.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از همکاری ریاست و پرسنل محترم مرکز تحقیقات شیلاتی آب‌های دور چابهار، کارشناس محترم آزمایشگاه تخصصی آسیب شناسی و پاتوبیولوژی صدف و آزمایشگاه شبکه دامپزشکی چابهار تشکر و قدردانی می‌گردد.

منابع

1. Akbary, P. and Shahraki, N., 2017. Effect of dietary supplementation of *Padina australis* (Hauck) extract on biochemical response and digestive enzyme activities of grey mullet. Iranian J of Fisheries Science. (Under published).
۲. Akbary, P. and Shahraki, N., 2016. Effect of *Padina australis* extract on growth, feed, fatty acids profile and carcass composition in *Mugil cephalus*. Iranian Scientific Fisheries Journal. Vol. 25, No. 2, pp:161-171.
۳. AOAC. 1989. Association of Official Analytical Chemists (AOAC). Official Method of Analysis of the Association of Official Analytical Chemists, 15th ed. Association of Official Analytical Chemists, Arlington, VA, USA.
۴. Borquez, A.; Serrano, E.; Dantagnan, D.; Carrasco, J. and Hernandez, A., 2010. Feeding high inclusion of whole grain white lupin to rainbow trout effects on growth, nutrient digestibility, liver and intestine histology and muscle fatty acid composition. Aquaculture Res. Vol. 42, pp:1067-1078.
۵. Chong, A.S.C.; Hashim, R. M.; Chow-Tang, L. and Ali, A.B., 2002. Partial characterization and activities of protease from the digestive tract of discus fish (*Symphysodon aequifasciata*). Aquaculture. Vol. 203, pp: 321-331.
۶. Choi, Y.H.; Lee, B.J. and Nam, T.J., 2015. Effect of dietary inclusion of *Pyropia yezoensis* extract on biochemical and